

de Universiteit van Coimbra in Portugal, dat Van Peursen vele universiteiten bezocht, o.a. in Zuid-Afrika, Kameroen, Japan en Bangkok en daar gastcolleges gaf, dat Caron colleges gaf aan de Vrije Universiteit te Brussel, dat Wielenga aan de Mac Gill University te Montreal doceerde, terwijl Verdam door de Nederlandse Regering werd afgevaardigd voor het voeren van besprekingen te Rome en Luxemburg over de Europese Universiteit.

Zelf gaf ik college te Gent en bezocht de conferentie van Europese rectoren, die eenmaal in de vijf jaar wordt gehouden. Ditmaal vergaderden de Europese rectoren te Göttingen, waar zij intensief op het vraagstuk van de optimale en maximale omvang der universiteit hebben gestudeerd – vanuit de gezichtspunten van de eenheid der universiteit en van de verantwoordelijkheid van de universiteit ten opzichte van de maatschappij en zichzelf. Vele interessante gezichtspunten kwamen naar voren, zonder dat men natuurlijk kan zeggen, dat definitieve oplossingen werden bereikt. Het was een boeiend en stimulerend overleg.

* * *

Dit jaar was het de beurt voor onze universiteit de Belgische Universitaire Week te organiseren. Dank zij de medewerking van verschillende Belgische geleerden slaagde zij uitstekend; ook deze vorm van contact met buitenlandse geleerden bleek voor docenten en studenten zeer vruchtdragend te zijn.

Met dankbaarheid vermeld ik een tweetal schenkingen ten behoeve van de bibliotheek. Zowel de Culturele Afdeling van de Franse Ambassade als de Ambassadeur van de Unie van Zuid-Afrika verrijkten ons boekenbezit door waardevolle schenkingen.

* * *

Ik kom nu tot de studenten, waarvoor de universiteit er is. Ik zal U niet vermoeien met aantallen examens en promoties, hoewel het laatste getal ondanks een stijging ten opzichte van het voorgaande jaar nog veel te gering is. Wel zou ik Uw aandacht willen vragen voor de aantallen studenten, en daar enige summiere beschouwingen aan willen verbinden.